

Verlag regiowandeling 25 mei 2025 rondom Oirschot.

Toen ik iets voor 7 uur opstond om de kofferbakkoffie te maken en alle toebehoren te verzamelen, regende het nog. Was trouwens wel voorspeld. Een uur later was het inderdaad droog, in elk geval in Vlijmen.

Goedgemutst reden we Vlijmen uit richting Oirschot, naar de startlocatie voor vandaag van onze regiowandeling bij "de Vrolijke Jager".

Net voorbij de afslag Vught op de A2, realiseerde ik me dat ik de donativo koker met QR-code niet bij me had. Grote malheur!

Theo was een weekje in de Ardennen met zijn (klein)kinderen en had mij gevraagd de honneurs waar te nemen. Een goed begin! We besloten door te rijden naar Oirschot, zodat koffie, thee en koek tijdig beschikbaar zou zijn en daar te bezien of er vóór vertrek nog voldoende tijd was om op en neer te rijden. Volgens Harrie niet, dus ik bleef maar.

Harrie had de wandeling voorbereid en had deze een paar dagen tevoren nog nagelopen. Ook had hij toen een paar aanpassingen in de route doorgevoerd, aangezien bepaalde paden te veel onder water stonden om er zonder droge enkels/ kuiten te passeren. Het was de afgelopen periode niet écht droog geweest rondom Oirschot.

Ook rondom de startlocatie was het parkeren niet geheel droog, zodat ik voor de kofferbakkoffie een plekje op het parkeerterrein van "de Vrolijke Jager" gekozen had. Om 09.30 uur begonnen we met 35 personen aan onze wandeling.

Achter het terrein van "de Vrolijke Jager" lag een begraafplaatsje. Aanzienlijke families die voorheen al vaak een eigen grafkelder hadden in de plaatselijke kerk, legden in de negentiende eeuw – toen het begraven in kerken niet langer was toegestaan – soms op het familielandgoed een eigen begraafplaats aan. Langs de Oude Grintweg die van Oirschot naar Boxtel voert, ligt de begraafplaats van de familie Girard de Miolet van Coehoorn.

De familie Girard de Miolet van Coehoorn stamde af van een Franse officier die in de achttiende eeuw in Staatse dienst was getreden. Een nazaat die in de negentiende eeuw in de adelstand was verheven, woonde op het landgoed Heerenbeek in Oirschot. Hij en zijn kinderen vonden een laatste rustplaats op Heerenbeek, maar aan het eind van de negentiende eeuw werd deze begraafplaats overgebracht naar de Oude Grintweg, juist buiten de grens van het landgoed. In 1994 vond daar de laatste bijzetting van een familielid plaats. (uit de canon van Oirschot)

Vervolgens een stukje langs de weg en daarna het bos in. Schitterende omgeving, de temperatuur was zeer aangenaam en inderdaad meer dan gemiddeld nat. Veel plassen en modder. Sommige stukken stonden volledig onder water en waren amper toegankelijk.

Na een paar modderige omleidingen kwamen we bij de plek waar destijds Giovanni Castione om het leven werd gebracht.

marskramer Giovanni Antonio Castione Borri

'Het Kruis' is door bewoners van buurtschap Hedel geplaatst na de moord op de jonge Italiaanse marskramer Giovanni Antonio Castione Borri in 1838. De 16-jarige Giovanni was in dienst als marskramer bij de Familie Borghini die een lijstenmakerij en prentendrukkerij had in Boxtel. Zijn handelsgebied was Brabant en Gelderland.

Begin Juni 1838 heeft hij onderdak in de herberg van Wed. van Cuijk aan de Eendenpoel in Oirschot. Daar ontmoet hij zijn latere moordenaar Martinus Z. In zijn jeugdige onschuld laat hij daar vol trots zijn verdiende loon van 17 gulden zien.

Zijn collega marskramer en tevens ook wever, Martinus, ziet dit ook. Hij is pas enige tijd ontslagen uit de jeugdgevangenis in Woerden. De lusten van het leven, drank en vrouwen zijn hem niet onbekend en hij kan het geld goed gebruiken om zijn schulden af te lossen. Hij weet het vertrouwen van het Jonge Italiaantje te winnen en zal hem tijdens zijn terugreis op Pinksterzaterdag 2 Juni 1838 vergezellen. Halverwege Boxtel op de plek toepasselijk genaamd 'Rusthoek' in Oirschot vleien zij zich neer, voor een dutje op deze warme dag. Als Castione zijn pet over zijn ogen schuift en zijn handen onder zijn hoofd steekt, slaat Martinus hem met een

gesneden stok op het hoofd. Giovanni springt overeind en er volgt een worsteling. Castione is geen partij voor de oudere en sterkere Martinus. Deze sleurt de jongen naar een sloot en houdt zijn hoofd net zo lang onder water tot er geen teken van leven meer is. Hij berooft de jongen van zijn geld, prenten en pas. De mars verstopt hij in het bos. Het slachtoffer bedekt hij met bladeren. Martinus probeert naar Eindhoven te vluchten maar kan de verleiding van de grote som geld niet weerstaan en legt onderweg aan in diverse herbergen. Die avond komt hij terug in de herberg aan de Eendenpoel en voldoet daar in één keer zijn schuld. Wat argwaan wekt bij de herbergierster. Als twee dagen na de moord door spelende kinderen verdachte voorwerpen worden gevonden, is Martinus al snel de verdachte en wordt opgepakt. Hij ontkent maar wordt door vele getuigen gezien als de dader. Diverse rechtbanken veroordelen Martinus en ook een gratieverzoek bij koning Willem III leidt tot niets. Martinus wordt veroordeeld tot de doodstraf met de strop.
(uit de canon van Oirschot)

Vervolgens op weg naar de pauzeplaats bij “de Vrolijke Jager” en naar de koffie, worstenbroodje of vegetarische snack.

We lopen dit keer 2 lussen van resp. 8,5 en 6 km, dus is de pauzeplek ook de startlocatie. Tot dusverre hebben we het droog getroffen en was het zonnig en zacht weer. Ook tijdens de lunch konden we buiten op het terras bivakkeren. Wel onder de parasols, want tijdens de pauze begon het licht te regenen. Toen we na de pauze vertrokken, was het wederom vrijwel droog.

Het tweede deel zou beter begaanbaar zijn. Harrie had de route wat verlegd.

Dat laatste kwam overigens niet overal zo tot uitdrukking. Maar het is wel weer een zeer fraaie wandeling geweest. (zie ook de fotosite [nogsteedsonderweg](#))

Harrie bedankt!

Graag weer tot een volgende keer (volgens plan 22-06-2024).

Rinse